

Enderrock | Èlia Gea | Actualitzat el 21/06/2023 a les 12:00

Les imatges inèdites de Pau Riba per l'«Acorar» de l'Orchestra Fireluce

Estrenem el nou videoclip del disc que van fer plegats l'Orchestra Fireluce i Pau Riba, abans que aquest darrer ens deixés| Les imatges d'«Acorar» es van gravar el 2021, un any abans de la mort de Riba

Pau Riba (2021)

El lligam entre **Pau Riba** (Palma, 1948 - Tiana, 2022) i l'**Orchestra Fireluce** es remunta ja a anys enrere. El primer resultat de la seva trobada va ser *Atàraxia* (U98 Music, 2019). El darrer, gravat en els últims mesos de vida de **Riba**, va ser *Segona florada* (U98 Music, 2022), reconegut recentment com al Disc Català de l'Any de Ràdio 4.

Entre les peces d'aquest àlbum s'hi troba "Acorar", que -amb un text homònim de Toni Gomila, recitat per **Pau Riba** i la també enyorada Cristina Cervià- parla de la importància de les paraules i la desconexió actual de la societat d'allò més natural i essencial. Avui, l'"Acorar" pren una segona vida -o quarta o cinquena, si es tenen en compte els diversos artistes que hi han anat posant el seu granet de sorra, de Gomila a Cervià, passant per **Riba** i la **Fireluce**- amb un videoclip de Joanot Cortés i Alejandro Ramírez. L'audiovisual, enregistrat el 2021 al parc natural Guillerries-Savassona, ens mostra imatges inèdites de **Riba**. En parlem amb els membres de la formació.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=mkmZYa39U4Q>

Per què heu decidit donar-li aquesta nova vida a "Acorar"? (És un tema que ja fèieu als

directes d'Ataràxia i que vau recuperar en aquest disc. És per això que li teniu un ?carinyo' especial?)

En el moment de plantejar-nos fer la *Segona florada*, vam decidir gravar cançons que fèiem en el directe d'Ataràxia i que no estaven gravades, com "Flor tancada" o "Acorar". "Acorar" és una peça molt especial per nosaltres, ja que és un text que ens el va ensenyar la també enyorada actriu gironina Cristina Cervià. D'una gravació casolana que teníem d'ella recitant-lo, n'hem pogut rescatar la veu, i netejar-la a través de la intel·ligència artificial... el que han fet ara els **Beatles** amb la veu d'en **John Lennon**. En certa manera ens hem avançat als **Beatles!** [RIUEN]

Aquest text de Toni Gomila fa dir a Pau Riba: "quan jo no hi sigui, no sabreu què és un baladre, ni un atzeroler?". Mirat amb la perspectiva del temps, creieu que amb la pèrdua de Pau Riba hem perdut, també, part d'un coneixement essencial?

Sense cap dubte. En **Pau** sempre anava un pas per davant de tothom i era un pou de saviesa. Per això ha esdevingut un referent per moltes generacions de poetes i músics. Tothom coneixia en **Pau** com a músic, però ell es volia reivindicar com a poeta.

En el clip hi ha imatges inèdites de Pau Riba. Com recordeu aquells darrers mesos al seu costat?

No ens vam poder veure tant com voldríem, a causa de les hospitalitzacions i les restriccions per la pandèmia, però la comunicació era quasi diària amb la seva dona, la Memi. Ella ens obria les portes de la casa Alta sempre que ho necessitàvem per anar fer gravacions de textos per si en **Pau** no arribava en condicions els dies que teníem establerts d'estudi. A l'estudi, però, en **Pau** va voler venir cada dia: s'hi sentia còmode i es notava que li agradava el que estàvem fent conjuntament. Es va implicar tot el que va poder per tal que sortís la *Segona florada*. El mantenien viu el fet de tenir un projecte.

"Acorar" té un fort component de crítica a la deriva que pren la nostra societat. Com ho viviu o ho veieu vosaltres? Estem obviant i oblidant les coses més bàsiques de la vida?

Bé, és evident que la societat està en permanent canvi i les paraules es perden, però també se'n guanyen de noves. Que no sapiguem el nom dels arbres o dels ocells és perquè ja no necessitem tots aquests coneixements per sobreviure (algú altre ja es cuida per nosaltres de fer aquesta feina). Però això no vol dir que no sigui important saber-ho. Com pot ser que sapiguem millor quin iPhone és aquest o aquell altre, que quin un ocell que veiem i escoltem al bosc?

Estem tan desconnectats de la natura que ens estem oblidant de les nostres arrels i de les coses realment importants de la vida. El que ens permet viure en aquest món és estar en harmonia amb el nostre entorn i, com bé sabem tots, ja fa molts anys que l'estem destruint a marxes forçades. Com més obviam la natura, més la destruïm. Com menys ocells i arbres coneguem, menys en trobarem a faltar. Fins que no quedi res, ni nosaltres.

Alhora, com ja apuntaveu, el text també dona molta importància al fet comunicatiu i a les paraules per entendre i apreciar la vida amb tots els seus matisos, com a estructura bàsica per estructurar el pensament i, per tant, com interpretem allò que veiem. Subscriviu aquesta premissa?

Evidentment. El llenguatge estructura el nostre raonament i la nostra manera de veure el món. Per això, "Acorar" també és una reivindicació de l'ús del català, sobretot en edats joves. Si no reflatem l'ús del català, es perdrà molt més que una llengua: es perdrà una manera de fer, d'entendre, de riure, d'estimar? perdrem la nostra identitat! Tal com diu el poema: "Com moren els pobles, si moren les paraules. És la paraula l'ànima d'un poble."